

מתלות לעצמאות

עבודה עם לבושי הנפש

1. שורש העצבות והתלות

אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והר נך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך:
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארוכה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך (בראשית ג, טז-טז)

אמר רבי יוחנן קשין מזונותיו של אדם כפליים כיולדה דאילו ביולדה כתיב בעצב ובמזונות כתיב בעצבון (פסחים ק"ח, א)

2. מלבוש לכלים

שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול וכי הא דרבי יוחנן קרי למאניה מכבודתי (שבת ק"ג, א)

3. הסדר הרע העולמי

והרי אבד החלק הקשה, שהוא חסרון הסדר, כי הרי הסדר ניתן. ואז הרע אינו עומד להתגבר עוד תגבורת כל כך גדול. אדרבא, עומק הכוונה הולך לעשות שאותם החלקים שנשארו, יתהפכו סוף סוף לטובה. (קל"ח פתחי חכמה, מז)

4. חינוך הלב והמוח

ולעומת זה יש בטומאה שני מיני יצה"ר, וכמו שהגיד כ"ק אבי אדומו"ר זצללה"ה פירוש דברי הגמרא (חולין צ"א). ויאבק איש עמו חד אמר כגוי נדמה לו וחד אמר כת"ח נדמה לו, היינו דכגוי נדמה לו אף שיודע שדבר זה אסור משתוקק אליו, וחד אמר כת"ח נדמה לו שמראה לו פנים שדבר זה מותר ולא יהי נפרד מהקדושה, ואולי נמי שהוא מצוה, ושניהם אמת ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי, עכ"ד. והנה יצה"ר שכגוי נדמה לו הוא קליפת הלב שהלך משתוקק לדבר איסור, ויצה"ר שכת"ח נדמה לו הוא קליפת המוח האומר לטוב רע ולרע טוב: (שם משמואל כי תשא תרע"ג)

5. חינוך של האווירה

עד שתקדש ידך ורגליך מן הפיור, והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערכו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא נר בידו, אלא מהלך לאור המערכה. (תמיד א, ד)